پنج روز تا بازی با فجر و هنوز یک ابهام بزرگ

آلوز در برزخ پاسخ فیفا

ریکاردو آلوز این روزها با انگیزه‌ای بالا در تمرینات سپاهان حاضر می‌شود؛ بازیکنی که پس از هفته‌ها دوری از مسابقات، تنها چند روز با بازگشت احتمالی به میدان فاصله دارد، اما هنوز یک مسأله مهم مانع از مشخص شدن زمان دقیق حضور او در ترکیب سپاهان شده است.

هافبک پرتغالی پس از جدایی از تراکتور و انتقال به سپاهان با محرومیتی چهارماهه مواجه شد. اکنون که روزهای پایانی این محرومیت سپری می‌شود، اختلاف در نحوه محاسبه مدت محرومیت، سرنوشت بازگشت او را همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار داده است.

آلوز و مدیربرنامه‌هایش بر این باورند که تعطیلات مسابقات نیز باید در مدت محرومیت محاسبه شود. بر اساس این برداشت، محرومیت او در روز ۱۶ مهر به پایان می‌رسد و این بازیکن می‌تواند پس از پایان فیفادی، سپاهان را در دیدار مقابل فجرسپاسی همراهی کند.

از سوی دیگر، اگر مبنای محاسبه محرومیت، تعداد مسابقات رسمی باشد، شرایط متفاوت خواهد بود و بازگشت آلوز ممکن است تا اواسط آذرماه به تأخیر بیفتد. همین تفاوت، چالش اصلی پرونده این روزهای سپاهان است؛ چالشی که می‌تواند با یک پاسخ روشن و به‌موقع، زودتر تعیین تکلیف شود.

سپاهان برای پایان دادن به این ابهام، از فیفا درباره تاریخ دقیق پایان محرومیت آلوز استعلام گرفته، اما هنوز پاسخ رسمی دریافت نکرده است. در شرایطی که تنها پنج روز تا دیدار برابر فجرسپاسی باقی مانده، زمان برای مشخص شدن این مسأله چندان زیاد نیست و طبیعی است که باشگاه برای برنامه‌ریزی فنی خود به پاسخ قطعی نیاز داشته باشد.

آلوز نیز منتظر همین پاسخ است. او در تمرینات سپاهان با جدیت کار می‌کند و تلاش دارد در صورت دریافت مجوز بازگشت، از نظر بدنی آماده حضور در مسابقات باشد. هافبک پرتغالی با روحیه‌ای خوب و انگیزه بالا تمرین می‌کند؛ گویی همه چیز برای بازگشت او مهیاست، جز یک پاسخ رسمی.

اکنون باید دید فیفا چه زمانی به استعلام سپاهان پاسخ خواهد داد و آیا ۱۶ مهر واقعاً پایان محرومیت آلوز خواهد بود یا اینکه هواداران سپاهان باید برای دیدن دوباره این بازیکن در میدان، هفته‌های بیشتری انتظار بکشند.

پنج جوان برای تصاحب تراکتور قد علم کردند

فرمول جوانگرایی نکونام در تبریز

غیبت هفت بازیکن سرشناس تراکتور، دیدار تدارکاتی برابر مس شهر بابک را به صحنه‌ای برای دیده‌شدن چهره‌هایی تبدیل کرد که در هیاهوی نام‌های بزرگ، معمولاً سهمی جز حضور در حاشیه ندارند. علیرضا بیرانوند، شجاع خلیل‌زاده، محمد نادری و شهریار مغانلو در اردوی تیم ملی بودند، امیرحسین حسین‌زاده پس از همراهی تیم امید در مرخصی به سر می‌برد و مهدی ترابی و مهدی هاشم‌نژاد نیز به دلیل مصدومیت غایب بودند. همین فهرست کافی بود تا جواد نکونام ناچار شود بخشی از نگاه خود را به بازیکنانی بدوزد که در شرایط عادی، فرصت چندانی برای عرض‌اندام ندارند. عرفان درویش‌عالی، مدافع ۲۰ ساله و محصول آکادمی فولاد، یکی از همین نفرات بود. بازیکنی که سابقه حضور در جام جهانی زیر ۱۷ سال اندونزی و اردوهای تیم امید را دارد، اما هنوز فاصله میان سابقه ملی و جایگاه باشگاهی‌اش قابل توجه است. حضور در این مسابقه فرصتی بود تا نشان دهد می‌تواند فراتر از یک نام در فهرست تیم باشد. مرتضی فاضلی نیز پس از سه بازی برای استقلال خوزستان، راهی تبریز شد و حالا برای اثبات خود در میانه میدان تراکتور تلاش می‌کند. امیرعلی خرمی، محصول آکادمی تراکتور، دیگر چهره جوان این مسابقه بود؛ بازیکنی که با دو فصل حضور مستمر در تمرینات بزرگسالان، هنوز برای تبدیل شدنش به یک گزینه واقعی کافی نبوده است. سجاد خادمی، وینگر ۲۲ ساله‌ای که از الحمرا امارات به تراکتور پیوسته، این بار پشت مهاجم بازی کرد تا کادر فنی توانایی‌هایش را در نقشی متفاوت بسنجد. علی اصغر ثمری‌صفا، هافبک دفاعی ۱۹ ساله و محصول تیم کیا نیز سهمی از این فرصت داشت.

مسأله اصلی اما فقط دیده‌شدن این پنج بازیکن نیست؛ مسأله، فاصله میان حضور آنها در تمرین و رسیدن به میدان مسابقه است. تراکتور بازیکنان باتجربه فراوانی دارد و رقابت برای ترکیب اصلی سنگین است، اما اگر فرصت‌ها صرفاً به دیدارهای تدارکاتی و غیبت‌های اجباری محدود بماند، پرورش نیروی تازه همچنان یک چالش جدی خواهد بود. این مسابقه شاید برای نکونام فقط یک بازی دوستانه بود، اما برای این جوان‌ها، فرصتی برای اثبات اینکه می‌توانند بخشی از آینده تراکتور باشند.

تصمیمی که باشگاه‌های لیگ برتری را با چالش تازه روبه‌رو می‌کند

شمارش معکوس حذف جام حذفی

عکس: فدراسیون فوتبال

گزارش یک

حامد حسینی
خبرنگار

جام حذفی فوتبال ایران که یکی از قدیمی‌ترین و مهم‌ترین رقابت‌های باشگاهی کشور به شمار می‌رود، در آستانه حذف از تقویم مسابقات قرار گرفته است؛ تصمیمی که اگر نهایی شود، برای دومین فصل متوالی شاهد برگزار نشدن این رقابت‌ها خواهیم بود و پرسش‌های جدی درباره نحوه مدیریت تقویم فوتبال ایران ایجاد خواهد کرد.

فشردگی مسابقات لیگ برتر، حضور نمایندگان ایران در رقابت‌های آسیایی، برگزاری مسابقات ملی و در پیش بودن جام ملت‌های آسیا، مجموعه‌ای از دلایلی است که مسئولان فوتبال ایران برای توجیه کنار گذاشتن جام حذفی مطرح می‌کنند. امیرمهدی علوی، سخنگوی فدراسیون فوتبال، نیز صراحتاً اعلام کرده است که در شرایط فعلی امکان برگزاری این مسابقات وجود ندارد. علوی درباره آخرین وضعیت جام حذفی گفت: «تا این لحظه با توجه به فشردگی که وجود دارد، امکان برگزاری جام حذفی وجود ندارد.» او همچنین تأکید کرده که مهدی بهاروند، رئیس سازمان لیگ، در حال تلاش برای رسیدن به تصمیم نهایی در این زمینه است. این اظهارات نشان می‌دهد که در شرایط فعلی، جام حذفی جایی در برنامه قطعی مسابقات ندارد و احتمال لغو آن جدی است.

مسأله اما تنها حذف یک تورنمنت از تقویم فوتبال نیست. جام حذفی برای بسیاری از باشگاه‌ها، به‌ویژه تیم‌هایی که در لیگ برتر برای قهرمانی یا سهمیه آسیایی شانس محدودی دارند، یکی از مهم‌ترین مسیرهای دستیابی به موفقیت و کسب سهمیه محسوب می‌شود. حذف این رقابت‌ها عملاً یکی از معدود فرصت‌های موجود برای تغییر معادلات فوتبال باشگاهی را از بین می‌برد.

این تصمیم در شرایطی مطرح شده که باشگاه پرسپولیس پیش از این، با توجه به عدم حضور در رقابت‌های آسیایی، بر ضرورت برگزاری جام حذفی تأکید کرده بود. سرخپوشان معتقد بودند حضور استقلال و تراکتور در مسابقات آسیایی می‌تواند شرایط متفاوتی در جام حذفی ایجاد کند و به تیم‌هایی که برنامه سبک‌تری دارند، فرصت بیشتری برای موفقیت بدهد. از سوی دیگر، استقلال و تراکتور به عنوان نمایندگان ایران در رقابت‌های آسیایی، نسبت به برگزاری جام حذفی در چنین تقویم فشرده‌ای مخالفت داشتند.

حتی پیشنهاد برگزاری مسابقات جام حذفی در فیفادی‌ها و بدون حضور بازیکنان ملی نیز مطرح شده بود؛ پیشنهادی که می‌توانست بخشی از فشار موجود بر تقویم مسابقات را کاهش دهد، اما هنوز مشخص نیست این ایده چه سرانجامی پیدا کرده است.

نکته قابل توجه این است که فوتبال ایران در سال گذشته نیز نتوانست جام حذفی را به پایان برساند و رقابت‌ها به دلیل آغاز جنگ تحمیلی متوقف شد. اکنون در شرایطی که هنوز تبعات آن تصمیم در ذهن اهالی فوتبال باقی مانده، احتمال دارد این مسابقات برای فصل جدید نیز از تقویم کنار گذاشته شود. اگر چنین اتفاقی رخ دهد، جام حذفی عملاً به رقابتی تبدیل خواهد شد که بیش از آنکه قربانی کمبود علاقه یا اهمیت باشد، قربانی ضعف در مدیریت تقویم فوتبال شده است.

چالش اصلی برای باشگاه‌های لیگ برتری، تنها از دست رفتن یک جام نیست. حذف جام حذفی به معنای کاهش تعداد مسابقات رسمی، از بین رفتن فرصت کسب یک عنوان برای بسیاری از تیم‌ها و محدود شدن مسیرهای دستیابی به موفقیت است. باشگاه‌هایی که در لیگ برتر امکان رقابت مستقیم با تیم‌های متمول‌تر را ندارند، معمولاً جام حذفی را فرصتی برای خلق شگفتی و تغییر معادلات می‌دانند. حذف این مسیر، رقابت را به همان ساختار محدود لیگ برتر تقلیل می‌دهد.

از سوی دیگر، تداوم چنین تصمیم‌هایی می‌تواند این پرسش را ایجاد کند که چرا تقویم فوتبال ایران هر فصل در شرایطی قرار می‌گیرد که نخستین راه‌حل برای مدیریت فشردگی مسابقات، حذف یک تورنمنت رسمی است؟ فشردگی برنامه مسابقات موضوعی واقعی است، اما راه‌حل آن نباید صرفاً حذف رقابت‌ها باشد. برنامه‌ریزی بلندمدت، هماهنگی دقیق‌تر میان مسابقات باشگاهی و ملی و استفاده بهتر از پنجره‌های موجود می‌تواند بخشی از این فشار را مدیریت کند. اکنون توپ در زمین سازمان لیگ و فدراسیون فوتبال است. اگر تصمیم نهایی بر حذف جام حذفی باشد، فوتبال ایران یکی از مهم‌ترین رقابت‌های سنتی خود را از دست خواهد داد؛ رقابتی که برای سال‌ها فرصتی برای دیده شدن تیم‌های کوچک‌تر، ظهور شگفتی‌ها و رقابت خارج از چهارچوب قدرت‌های سنتی فوتبال ایران بوده است.

حذف جام حذفی شاید ساده‌ترین راه برای سبک‌تر کردن تقویم باشد، اما مسأله اینجاست که با حذف هر مسابقه، بخشی از فوتبال حذف می‌شود. سؤال اصلی نیز همین است؛ آیا تقویم فشرده باید با حذف جام حذفی حل شود یا فوتبال ایران باید برای مدیریت بهتر برنامه مسابقات، راه‌حل دیگری پیدا کند؟

> حذف جام حذفی شاید ساده‌ترین راه برای سبک‌تر کردن تقویم باشد اما مسأله اینجاست که با حذف هر مسابقه، بخشی از فوتبال حذف می‌شود. سؤال اصلی نیز همین است؛ آیا تقویم فشرده باید با حذف جام حذفی حل شود یا فوتبال ایران باید برای مدیریت بهتر برنامه مسابقات راه‌حل دیگری پیدا کند؟

بازی‌های لیگ برتر چه زمانی شروع می‌شود؟

۱۶ مهر فقط روی کاغذ

حسین برزگرباری
خبرنگار

بیست‌وششمین دوره لیگ برتر فوتبال کشورمان از ۲۳ مردادماه آغاز شد و در طول تقریباً ۲۲ روز، هفت هفته از این رقابت‌ها برگزار شد. فشردگی بازی‌ها به اندازه‌ای بود که اعتراض بسیاری از باشگاه‌ها را به دنبال داشت و حتی در نهایت، هفته هفتم نیز به طور کامل برگزار نشد تا جدول رده‌بندی بیش از گذشته با بی‌نظمی روبه‌رو شود.

در هر صورت، براساس برنامه‌ریزی انجام‌شده مقرر بود پس از پایان فیفادی‌ها و در اختیار قرار گرفتن بازیکنان باشگاه‌ها، مسابقات از شانزدهم مهرماه از سر گرفته شود. اما اتفاقات اخیر این سؤال را ایجاد کرده که آیا واقعا لیگ برتر از همین تاریخ و براساس برنامه اعلام‌شده ادامه پیدا خواهد کرد ؟

پنجشنبه ۱۶ مهر قرار است شش بازی از هفته هشتم رقابت‌های لیگ برتر برگزار شود و در روزهای جمعه و شنبه نیز سایر دیدارها انجام خواهد شد. مسأله اینجاست که تیم‌های حاضر در رقابت‌های آسیایی و نمایندگان کشورمان در لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان آسیا ۲، یعنی استقلال، تراکتور و سپاهان، دقیقاً در همان روز ۱۶ مهر باید به میدان بروند. استقلال و تراکتور در این روز برابر یکدیگر قرار می‌گیرند و سپاهان نیز در اصفهان باید به مصاف فجرسپاسی برود.

این تیم‌ها که در جمع تیم‌های بالانشین جدول قرار دارند و از مدعیان اصلی لیگ برتر محسوب می‌شوند، قرار است در نخستین روز هفته هشتم بازی کنند. از سوی دیگر، همین تیم‌ها باید خود را برای مسابقات آسیایی آماده کنند؛ مسأله‌ای که می‌تواند برگزاری مهم‌ترین دیدارهای هفته هشتم لیگ برتر را تحت تأثیر قرار دهد.

آنطور که شرایط فعلی نشان می‌دهد، سفر این تیم‌ها برای برگزاری مسابقات آسیایی ممکن است با مشکلاتی روبه‌رو شود و همین مسأله احتمال از دست رفتن بازی‌های هفته هشتم را افزایش می‌دهد. در چنین شرایطی، فدراسیون فوتبال احتمالاً ناچار خواهد شد بار دیگر بخشی از مسابقات هفته هشتم را به تعویق بیندازد یا با تغییر برنامه، لیگ را بدون برگزاری برخی دیدارها آغاز کند. طبیعی است که تکرار چنین شرایطی، بی‌نظمی بیشتری در جدول رده‌بندی ایجاد خواهد کرد و مسأله مهم‌تر این است که فدراسیون فوتبال چگونه می‌تواند در ادامه، جدول مسابقات را به شرایطی منظم بازگرداند.

از سوی دیگر، فشارها برای برگزاری جام حذفی نیز ادامه دارد و فدراسیونی‌ها باید برای تعیین تکلیف این مسابقات نیز راهکاری پیدا کنند. در ادامه فصل، دوباره با فیفادی‌ها و بازی‌های تدارکاتی تیم ملی روبه‌رو خواهیم بود؛ مسأله‌ای که به طور حتم بر چالش فدراسیون برای تنظیم تقویم و ادامه منظم لیگ برتر اضافه خواهد کرد.

چند روز باقی‌مانده تا شروع دوباره لیگ برتر، فرصت مناسبی است تا فدراسیون فوتبال با بازنگری در برنامه فعلی، شرایط باشگاه‌ها، تیم‌های آسیایی و تیم ملی را دوباره بررسی کند و براساس وضعیت جدید، برنامه‌ای واقع‌بینانه‌تر برای ادامه مسابقات در نظر بگیرد.

برگزاری بازی‌ها براساس برنامه فعلی، از سوی دیگر می‌تواند به برگزاری بسیاری از دیدارها در اواسط هفته و روزهای کاری منجر شود؛ اتفاقی که به طور حتم بر میزان استقبال هواداران از مسابقات تأثیر خواهد گذاشت. در چنین شرایطی، سؤال اصلی همچنان پابرجاست؛ لیگ برتر واقعاً از شانزدهم مهر آغاز می‌شود یا این تاریخ فقط روی کاغذ باقی خواهد ماند؟

دو گل برای خرید تابستانی آلومینیوم مقابل سپاهان

زلفی‌پور، سورپرایز بزرگ پیروز قربانی!

آلومینیوم اراک در آخرین دیدار تدارکاتی خود در اردوی تهران برابر سپاهان قرار گرفت و در مسابقه‌ای یکطرفه با نتیجه سه بر صفر به پیروزی رسید. در این دیدار، رضا زلفی‌پور، خرید تابستانی تیم اراکی، با به ثمر رساندن دو گل و نقش‌آفرینی در گل دیگر، یکی از چهره‌های اصلی تیم پیروز قربانی بود. زلفی‌پور که پیش‌تر سابقه همکاری با پیروز قربانی در نفت و گاز گچساران را داشت، در نقل‌وانتقالات تابستانی با نظر این سرمربی راهی آلومینیوم شد. او فصل گذشته در لیگ دسته اول فوتبال ایران ۶ گل به ثمر رساند و ۲ پاس گل نیز ثبت کرد؛ آماری که نشان می‌داد می‌تواند گزینه‌ای قابل توجه برای خط حمله تیم اراکی باشد. شروع فصل برای این مهاجم اما چندان مطابق انتظار پیش نرفت. زلفی‌پور در شش هفته ابتدایی لیگ برتر تنها یک بار فرصت حضور در زمین را پیدا کرد و آن هم به‌عنوان بازیکن جانشین مقابل گل‌گهر سیرجان بود. دیدار تدارکاتی برابر سپاهان فرصتی بود تا او توانایی‌های خود را بیشتر نشان دهد و توجه کادر فنی را جلب کند. پیروز قربانی در این مسابقه به دلیل مصدومیت ساسان حسینی و شروین بزرگ، دو مهاجم تخصصی آلومینیوم، گزینه‌های محدودی در خط حمله داشت. رضا جبیره نیز در نیمه نخست به میدان رفت و زلفی‌پور در ادامه مانند دیدار دوستانه برابر خیبر، در پست مهاجم نوک قرار گرفت؛ پستی که جایگاه تخصصی او محسوب نمی‌شود. زلفی‌پور در همین نقش توانست نهایت استفاده را از فرصت‌های خود ببرد. او گل نخست آلومینیوم را با ضربه سر وارد دروازه سپاهان کرد و در ادامه نیز با شوت پای چپ، گل سوم تیمش را به ثمر رساند.

نمایش این مهاجم نشان داد که در صورت اعتماد کادر فنی، می‌تواند گزینه‌ای مؤثر برای خط حمله آلومینیوم باشد. مصدومیت مهاجمان اصلی آلومینیوم یک چالش برای پیروز قربانی ایجاد کرده، اما در سوی دیگر فرصتی برای بازیکنانی مانند زلفی‌پور فراهم شده است. عملکرد او در بازی‌های تدارکاتی اخیر می‌تواند مسأله استفاده از این بازیکن در پست مهاجم نوک را برای کادر فنی جدی‌تر کند؛ حالا باید دید این درخشش در مسابقات رسمی نیز ادامه پیدا خواهد کرد یا خیر.

درگذشت تلخ پیشکسوت فوتبال در مستطیل سبز

بدون آمادگی بدنی فوتبال بازی نکنید!

درگذشت محمود جهانگیری، پیشکسوت ۵۸ ساله فوتبال فارس، هنگام برگزاری مسابقات فوتبال پیشکسوتان در شهرستان پاسارگاد، بار دیگر مسأله سلامت قلب و آمادگی جسمانی ورزشکاران، به‌ویژه افراد بالای ۳۵ سال را به یکی از موضوعات مهم در برگزاری مسابقات ورزشی تبدیل کرد.

جهانگیری، معلم بازنشسته و از پیشکسوتان فوتبال فارس، عصر جمعه در جریان دیدار تیم‌های پیشکسوتان توابع ارسنجان و کامفیروز مرودشت، حدود ۱۰ دقیقه پس از آغاز بازی و بدون برخورد با بازیکن دیگری روی زمین افتاد. نیروهای اورژانس حاضر در کنار زمین بلافاصله اقدامات احیا را آغاز کردند و او به بیمارستان منتقل شد، اما جان خود را از دست داد.

این حادثه در شرایطی رخ داد که به گفته رئیس کانون پیشکسوتان فوتبال فارس، پیشکسوتان تحت پوشش این کانون دارای تست سلامت، نوار قلب و بیمه ورزشی هستند. با این حال، برخورداری از سابقه ورزشی و حتی داشتن ارزیابی‌های پزشکی قبلی، به معنای مصونیت فرد از مشکلات قلبی در آینده نیست و وضعیت سلامت هر ورزشکار باید متناسب با سن، سابقه پزشکی و شرایط جسمانی او بررسی شود.

متخصصان تأکید دارند بازگشت به فوتبال پس از وقفه طولانی، باید تدریجی و همراه با ارزیابی آمادگی جسمانی و در صورت نیاز بررسی پزشکی باشد. احساس آمادگی، به‌تنهایی معیار دقیقی برای سنجش توانایی بدن نیست.

همچنین حضور نیروهای امدادی، آمبولانس و تجهیزات لازم برای احیای قلبی ریوی در محل مسابقات، از الزامات مهم ایمنی است. شناخت عوامل خطر، توجه به علائم هشداردهنده مانند درد قفسه سینه، تنگی نفس، سرگیجه یا تپش قلب غیرعادی و توقف فعالیت در صورت بروز این علائم می‌تواند در کاهش خطر حوادث جدی نقش داشته باشد.

درگذشت محمود جهانگیری، هشدار دیگری درباره چالش ادامه فعالیت ورزشی در سنین بالاتر است؛ فوتبال برای پیشکسوتان می‌تواند همچنان فرصتی برای نشاط و ارتباط اجتماعی باشد، اما ادامه حضور در زمین باید متناسب با توانایی واقعی بدن و ارزیابی پزشکی انجام شود.

فوتبال ایران

۲ شکست متوالی و تنها یک امتیاز از ۳ مسابقه

هوادار در سراشیبی سقوط

هوادار در آغاز فصل جدید لیگ دسته اول، نه‌تنها نتوانسته نشانه‌ای از یک تیم مدعی صعود ارائه دهد، بلکه خیلی زود خودش را در موقعیتی قرار داده که زنگ خطر سقوط را برای این باشگاه به صدا درآورده است. شکست برابر آریو اسلامشهر در هفته سوم، دومین باخت متوالی بنفش‌پوشان بود تا آنها با تنها یک امتیاز از ۳ مسابقه، در قعر جدول ۱۶ تیمی قرار بگیرند؛ جایگاهی که با سابقه و تصویری که هوادار طی سال‌های اخیر از خود ساخته، فاصله قابل توجهی دارد.

هوادار زمانی یکی از تیم‌های قابل احترام فوتبال تهران بود. صعود به لیگ برتر، کسب رتبه دهم در دومین فصل حضور در بالاترین سطح فوتبال ایران و رسیدن به نیمه‌نهایی جام حذفی، بخشی از کارنامه‌ای است که نشان می‌دهد این باشگاه ظرفیت بیشتری از شرایط امروز خود دارد. حتی نتایج این تیم مقابل برخی مدعیان لیگ برتر باعث شده بود هوادار صرفاً یک تیم تازه‌وارد تلقی نشود و به عنوان مجموعه‌ای قابل اعتنا به آن نگاه شود.

اما سقوط به لیگ دسته اول پایان این مسیر نبود؛ بلکه می‌توانست فرصتی برای بازسازی باشد.

فصل گذشته هوادار تا مقاطعی یکی از مدعیان صعود بود، اما نوسان در نتایج و تغییر کادر فنی اجازه نداد این هدف محقق شود. انتظار می‌رفت تجربه فصل نخست حضور در لیگ دسته اول، زمینه‌ای برای اصلاح اشتباهات و ساختن تیمی منسجم‌تر باشد. با این حال، شروع فصل جدید نشان می‌دهد مسأله هوادار فراتر از چند نتیجه ضعیف است و باید در ساختار فنی، مدیریتی و برنامه‌ریزی باشگاه به دنبال ریشه‌های آن گشت.

بر این اساس چالش اصلی هوادار تنها قرار گرفتن در انتهای جدول نیست؛ نگرانی بزرگ‌تر، از دست رفتن تدریجی جایگاه این باشگاه در فوتبال ایران است. نمونه‌های مختلفی از تیم‌هایی وجود دارند که پس از تجربه موفقیت، به دلیل تصمیم‌های نادرست و نبود برنامه مشخص، ابتدا از سطح اول فوتبال فاصله گرفتند و در ادامه حتی از نقشه فوتبال کشور حذف شدند.

هوادار هنوز فرصت اصلاح دارد، اما این فرصت نباید با بی‌تفاوتی از دست برود. تغییر شرایط نیازمند تصمیم‌های سریع، منطقی و البته برنامه‌ای روشن برای آینده است؛ چرا که ادامه روند فعلی می‌تواند مسأله سقوط را از یک نگرانی ورزشی به یک چالش جدی برای بقای باشگاه تبدیل کند.